

JURNAL INSIGNOGRAFIC

SUPLIMENT IV

**PUBLICAȚIE ANUALĂ DE INFORMARE
INSIGNOGRAFICĂ
EDITATĂ DE SECȚIA PETROȘANI A
SOCIETĂȚII NUMISMATICE ROMÂNE,
CU SPRIJINUL
COMPANIEI NAȚIONALE A HUILEI S.A.
PETROȘANI**

2007

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Continuând, după părerea colegilor de pasiune, orientarea bună pe care a căpătat-o *Suplimentul insignografic*, vom merge pe aceeași linie și în anul 2007.

Un capitol important al numărului actual îl constituie relatarea bogat ilustrată a Reuniunii colecționarilor de insigne din România, ediția a XXXII-a, care a avut loc la Petrila în luna decembrie 2006, reuniune la a cărei realizare au conlucrat numeroase instituții din Valea Jiului, care au ajutat, fiecare după posibilități, Secția Numismatică Petroșani.

Prin grija colegului Beke Ernő din Tg. Secuiesc aflăm despre preocupările insignografice dintr-o zonă deosebit de activă în acest sens, iar de la Deva ne sosesc vești prin intermediul prietenilor noștri Huh Dorel și Lung Ioan.

Suntem onorați să publicăm în paginile noastre câteva articole interesante, în premieră, primite de la colegi din alte localități, și nu este de mirare ca acestea să fie semnate de col (r) Ioan Dogaru și comandor av. (r) Marius Popescu-Călărași, ambii din București, deoarece domniile lor se implică în promovarea insignografiei românești încă de la începuturile ei. De asemenea, am primit spre publicare două materiale: unul semnat de ing. Ioniță Virgil, Secretar General al S.N.R. și al doilea de la ec. Aurel Ionescu din Alexandria. Primul material se referă la noua siglă a Societății Numismatice Române, apărută pe insignele emise în anul 2006. Al doilea are ca temă imaginea lui Mihai Eminescu în medalistică.

Acestora li se alătură și colegii din Valea Jiului: Ioan Pardos și Dumitru Pușcașu - cu două materiale axate pe insignografia locală.

Semnalăm în paginile noastre apariția broșurii intitulată *Insignele și medaliile Companiei Naționale a Huilei S.A.* - autori Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu, care a avut parte de o lansare deosebită în cadrul manifestărilor prilejuite de praznicul Sfintei Varvara.

După patru ani, timp în care revista a fost concepută de către amatori, l-am cooptat în colectivul de redacție pe Marian Boboc (redactor-șef al publicației *Ortacul* și membru al Uniunii Scriitorilor din România) și Doru Deoanca, care ne vor ajuta în rezolvarea diverselor probleme tehnice care apar în editarea unei publicații. Deci, colectivul de redacție va fi compus din:

- Dumitru Pușcașu;
- Tiberiu Kelemen;
- Marian Boboc;
- Doru Deoanca.

Considerăm util ca în prezentul număr să facem cunoscute colegilor din țară realizările din anul 2006 ale Secției Petroșani, cu reușitele și nerealizările ei.

Ținând cont în permanență de părerile voastre și apelând, cum este normal, la ajutorul Domniilor Voastre, în cursul anului 2007 ne puteți contacta pe adresa:

Prof. Tiberiu Kelemen
332108/ Petroșani
Str. Aviatorilor, bloc 34, sc. II, ap. 58
Județul Hunedoara
Telefon 0727 793872

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1. Petroșani	1975
2. Timișoara	1976
3. Craiova	1977
4. București	1978
5. Petroșani	1979
6. Arad	1980
7. Timișoara	1981
8. Arad	1982
9. Timișoara	1983
10. Petroșani	1984
11. Tg. Mureș	1985
12. Timișoara	1986
13. Timișoara	1987
14. Craiova	1988
15. Petroșani	1989
16. Petroșani	1990
17. Petroșani	1991
18. Petroșani	1992
19. Petroșani	1993
20. Petroșani	1994
21. Petroșani	1995
22. Petroșani	1996
23. Vulcan	1997
24. Aninoasa	1998
25. Aninoasa	1999
26. Tg. Secuiesc	2000
27. Lupeni	2001
28. Lupeni	2002
29. Lonea-Petrila	2003
30. Lupeni	2004
31. Tg. Secuiesc	2005
32. Petrila	2006
33. Alexandria	2007

A XXXII-a REUNIUNE A COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA, PETRILA, 23-24 SEPTEMBRIE 2006

Reuniunea organizată de către Primăria Petrila și Secția Numismatică Petroșani s-a integrat în mod armonios în contextul manifestărilor prilejuite de *Zilele petrolene*, constituind o surpriză plăcută pentru numeroșii vizitatori care au trecut pragul expoziției colective.

Dar să dăm timpul înapoi, pentru a vedea cum s-a ajuns la finalizarea unei inițiative frumoase. Așadar, să intrăm în culisele mai puțin cunoscute ale reuniunii.

Poate pentru unii va părea surprinzător, dar totul a început în iunie 2005, în urma unei discuții de principiu avută cu vice-primarul orașului Petrila, ing. Dumitru Răscolean, în mașina domniei sale. A fost o discuție de informare, dar deosebit de utilă pentru viitorul reuniunii.

La începutul lunii septembrie, au loc în fiecare an manifestările *Zilele municipiului Petroșani*. Cu acest prilej, Consiliul Local și Primăria Petroșani au pregătit pentru oaspeți farfurii ornamentale, care să consemneze evenimentul. Am insistat pe lângă Domnul Primar, ing. Carol Schreter și am reușit să ne achite confecționarea a 15 bucăți farfurii, care vor fi înmânate ca premii II la viitoarea reuniune; a fost prima realizare palpabilă.

În a doua parte a lunii septembrie, au loc *Zilele petrolene*. Cu această ocazie, Primăria Petrila a solicitat Secției Numismatice Petroșani organizarea unei expoziții numismatice și de lămpi miniere de epocă. Astfel, am avut posibilitatea să stăm de vorbă mai detaliat cu dl. primar Ilie Păducel despre planurile de viitor, reușind să-l convingem că ar fi interesantă organizarea la Petrila, în 2006, a unei mari expoziții de insigne.

Cu o săptămână înaintea Reuniunii de la Tg. Secuiesc am obținut semnătura pe scrisoarea - invitație pe care o vom prezenta colegilor și, în paralel, am tipărit la Regia Apelor Valea Jiului, director, ing. Gheorghe Cioară, câteva variante de diplome.

Astfel pregătiți, ne-am prezentat la Reuniunea de la Tg. Secuiesc, unde am obținut câștig de cauză în fața colegilor de la Brașov. Însă greul doar acum începea!

În luna februarie 2006, am lansat o comandă la Monetăria Statului pentru insigne, iar în mai - o altă comandă pentru medalii unifață, pe care le vom folosi la confecționarea mențiunilor.

La începutul lunii iulie a aceluiși an am obținut de la dl. ing. Daniel Surulescu, directorul general al Companiei Naționale a Huilei Petroșani avizul favorabil pentru cazarea două nopți a aproximativ 40 de persoane la Hotelul *Onix* și tot în această lună am obținut materialul lemnos necesar confecționării panourilor-suport de la Mina Livezeni, director, ing. Sienerth Valter, iar de la Stația Centrală de Salvare Minieră Petroșani, director, ing. Adrian Șink - un vig de material acoperitor.

În luna august am înaintat la Alba Iulia comanda pentru restul de premii, adică I-III și Marele Premiu.

Paralel cu lucrările care erau executate în alte părți, am declanșat o puternică campanie mediatică în câteva publicații citite în Valea Jiului: *Matinal*, *Gazeta Văii Jiului* și *Opinia cetățeanului*, în care făceam lobby pentru *Zilele petrolene* și, implicit, pentru Reuniune.

La 2 septembrie au fost gata diplomele în patru variante, tipărite tot la Regia Apelor și „Suplimentul insignografic - 3”, multiplicat la Compania Națională a Huilei Petroșani. Tot în jurul acestei date, s-au terminat și cele șapte premii de excelență și mențiunile în două variante.

Pe ultimii metri am lansat o nouă comandă la Alba Iulia pentru încă un set de farfurii care urmau să fie înmânate oficialilor care și-au adus contribuția la organizarea celui mai mare eveniment numismatic găzduit de Orașul Petrila - Reuniunea colecționarilor de insigne din România.

Am inserat aceste rânduri pentru ca fiecare dintre colegii care se „înhamă” la organizarea unei competiții de interes republican să pună în balanță de la început posibilitățile și să cântărească cu mare atenție capacitatea organizatorică, fiindcă asemenea scenarii se repetă la fiecare manifestare de acest gen.

La manifestare au participat 40 de invitați din țară, cărora li s-au alăturat și 20 de colecționari din Valea Jiului, iar îmbucurător este faptul că printre laureații expoziției s-au număra și câțiva copii, care,

într-un fel, reprezintă o garanție că schimbul de mâine va fi asigurat, deci o mențiune specială pentru tinerii Ștefanov David - Arad, Pușcașu Emanuel și Andrei - Petroșani, Petre Andrei - București, respectiv Poenariu Edmond - Petroșani.

Expoziția colectivă, deoarece a reprezentat cel mai important moment al Reuniunii, a fost una de ținută, fiind și cea mai complexă organizată vreodată la Petrila. S-a extins pe 40 de metri liniari, fiind prezentate publicului peste 17.000 de insigne, grupate pe 12 secțiuni, dintre care nu au lipsit industria, turismul, cultura, medicina și Crucea Roșie, vânătoarea etc. La succesul expoziției au conlucrat aproape 60 de împătimiți, care au adus la Petrila cele mai frumoase și mai valoroase exponate din colecțiile lor.

Bursa de insigne - un alt eveniment important, strict pentru colecționari - s-a desfășurat în holul Casei de Cultură din Petrila, unde condițiile oferite de organizatori au fost bune. Rezultatele s-au concretizat în achiziții mai mult decât mulțumitoare, după spusele participanților.

Scurta sesiune de comunicări insignografice susținută de către veteranul col. (r) Ioan Dogaru - București și mai tinerii Ioan Pardos - Vulcan și Mihai Costin - București s-a desfășurat la Hotelul *Onix*, unde au fost cazați participanții. Tot aici s-a desfășurat un moment deosebit de important pentru viitorul reuniunilor și continuitatea acestora: președintele Secției Numismatice Petroșani a dat citire scrisorii primite din partea președintelui Secției Alexandria, P.S. Galaction Stângă, prin care acesta solicita organizarea ediției a XXXIII-a în anul 2007, la Alexandria. Propunerea a fost primită cu entuziasm de către asistență.

După masă, musafirii au fost invitați să viziteze colecția de minerale a Universității din Petroșani, respectiv Muzeul *Mineritului* din localitate - unica instituție de acest gen din țară.

Duminică, au continuat schimburile de insigne dintre colecționari, respectiv punctul central l-a constituit festivitatea de premiere a participanților, moment onorat de prezența d-lui primar Ilie Păducel, de consilierii județeni Liliana Țolaș, prof. Sorin Radu și numeroși consilieri locali.

La cele 12 secțiuni s-au înregistrat următoarele rezultate, conform procesului verbal al comisiei de jurizare alcătuită din:

- ing. Dumitru Negoii Răscolean - președinte;
- prof. Tiberiu Kelemen - membru;
- Dumitru Pușcașu - membru.

Secțiunea CULTURĂ

Premiul I	Costin Mihai	București
Premiul I	Lung Ioan	Deva
Premiul II	Călianu Eugen	București
Premiul II	Ninu Petru	Tg. Jiu
Premiul III	Dumitrescu C-tin	București
Premiul III	Ballif Andrei	Tg. Jiu

Secțiunea DIVERSE

Premiul I	Huh Dorel	Deva
Premiul II	Petre Lucian	București
Premiul III	Pascu Andrei	Craiova
Mențiune	Ballif Andrei	Tg. Jiu
Mențiune	Carculea Ioan	Deva
Mențiune	Călianu Eugen	București
Mențiune	Moser Robert	Timișoara
Mențiune	Paloș Ioan	Craiova
Mențiune	Pirici C-tin	Petrila
Mențiune	Ștefanov David	Arad

Secțiunea ECOLOGIE

Premiul I	Ștefanov Titus	Arad
Premiul II	Mitu Gabriel	Alexandria
Premiul III	Pușcașu Dumitru	Petroșani

Secțiunea FOTBAL

Premiul I	Platon Nicolae	Brăila
Premiul II	Tudor Nicolae	Vulcan
Premiul III	Huh Mariana	Deva
Mențiune	Aiacoboaiei Ioan	Oravița
Mențiune	Țurcanu C-tin	Craiova

Secțiunea INDUSTRIE

Premiul I	Brânzei Stelian	Botoșani
Premiul II	Pardos Ileana	Vulcan
Premiul III	Kelemen Eugenia	Petroșani
Mențiune	Lazăr Teodor	Petroșani
Mențiune	Lung Ioan	Deva
Mențiune	Pușcașu Dumitru	Petroșani
Mențiune	Stroe Viorel	Petrila
Mențiune	Pascu Andrei	Craiova

Secțiunea MEDICINĂ - CRUCEA ROȘIE

Premiul I	Brânzei Stelian	Botoșani
Premiul II	Kelemen Eugenia	Petroșani

Secțiunea PACE

Premiul I	Pușcașu Emanuel	Petroșani
Premiul II	Petre Andrei	București

Secțiunea RAMURI SPORTIVE

Premiul I	Bornemisa Lucian	Deva
Premiul II	Ștefanov David	Arad
Premiul III	Pardos Claudiu	Vulcan
Mențiune	Carculea Ioan	Deva

Secțiunea SPORTURI DE IARNĂ

Premiul I	Pardos Ileana	Vulcan
Premiul II	Magyari Imre	Oradea
Premiul III	Milovan Stela	Timișoara

Secțiunea TINERET

Premiul II	Poienariu Edmond	Petroșani
Premiul III	Petre Andrei	București
Mențiune	Pușcașu Andrei	Petroșani

Secțiunea TURISM

Premiul I	Ștefanov Titus	Arad
Premiul II	Tudor Nicolae	Vulcan
Premiul III	Ninu Petru	Tg. Jiu
Mențiune	Marcu Lucian	Petroșani
Mențiune	Stroe Viorel	Petrila

Secțiunea VÂNĂTOARE

Premiul I	Zerbes Klaus	Mediaș
Premiul II	Bornemisa Lucian	Deva
Premiul III	Pirici C-tin	Petrila
Mențiune	Poienar Mihai	Deva
Mențiune	Vlad Petru	Deva

Premiile acordate

Mențiuni

Menționăm că premiile la secțiunea Industrie au fost acordate de E.M.Lonea, iar premiile pentru Secțiunea Ecologie (tematică inclusă în premieră) au fost acordate de Secția Petroșani.

Premiile pentru Secțiunea INDUSTRIE

Premiul I

Premiul II

Premiul III

Mențiuni acordate la Secțiunea INDUSTRIE

Premiile acordate la Secțiunea ECOLOGIE

Premiul I

Premiul II

Premiul III

S-au atribuit șase premii de excelență pentru merite deosebite în activitatea insignografică și organizarea Reuniunii domnilor: Dumitru Negoii Răscolean - Petrila, Ioan Dogaru - București, Pavel Milovan - Timișoara, Ioan Velica - Petroșani, Ioan Pardos - Vulcan și Marius Popescu - București.

Premiile de excelență

Dl. col (r) Ioan Dogaru a acordat un premiu II și un premiu III, constând într-o diplomă și o medalie din partea Grupării Colectionarilor de Medalii Eminescu a Societății Numismatice Române, domnilor Aiacoboaiei Ioan - Oravița și Dumitrescu Constantin - București.

Un premiu și o diplomă specială au fost atribuite președintelui Secției numismatice Alexandria, P.S. Galaction Stângă, pentru faptul că a preluat organizarea ediției a XXXIII - a Reuniunii în 2007 la Alexandria.

Cupa transmisibilă „ILIN MILAN” a fost câștigată de Secția Petroșani cu 192 de puncte, urmată de către Secțiunea Cercului Militar Național București cu 91 de puncte și HOBBY CLUB - Deva cu 76 puncte.

Marele premiu al EXPO XXXII Insigne Petrila 2006, oferit de Primăria Petrila, i-a revenit prof. Tiberiu Kelemen - Petroșani.

Numeroși colecționari au luat cuvântul și au prezentat mulțumiri gazdelor pentru condițiile excepționale asigurate desfășurării Reuniunii, printre care s-au remarcat col(r) Ioan Dogaru - București, Pavel Milovan - Timișoara, Ioan Velica - Petroșani și alții.

Secția Numismatică Petroșani mulțumește încă o dată Primăriei Petrila și tuturor celor care au contribuit la realizarea acestei manifestări de ținută.

Cu aceasta, cea de-a XXXII-a Reuniune a Colecționarilor de Insigne din România a intrat în domeniul statisticienilor și, eventual, al cârcotașilor...

La revedere în 2007. Ne întâlnim la Alexandria!

Prof. Tiberiu Kelemen

INSIGNELE EMISE ÎN ANUL 2006 DE SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ

În cursul anului 2006 mai mulți membri din conducerea S.N.R. și-au manifestat dorința de a se înlocui emblema compusă de Gheorghe Adoc în 1981 și a se reveni la emblema creată în anul 1904 de către sculptorul Carol Storck, care reprezintă chipul zeiței Roma aflat pe unele monede consulare.

Consecvent discuțiilor începute în luna mai 2006, cu ocazia simpozionului național de numismatică de la sfârșitul anului, s-a hotărât emiterea unei insigne pentru acest eveniment.

Astfel, a fost comandată și executată la Monetăria Statului București o insignă de talie mare, ovală, din tombac, neemailat, având dimensiunea de 50/26 mm. În centru piesei este reprezentat chipul zeiței Roma cu privirea spre dreapta, având coif pe cap, aripioare la balamalele cozorocului și ale vizierei; zeița poartă păr lung, iar cosițele buclate îi ies de sub coif, gâtul grațios este împodobit cu un șirag de mărgel. Fața zeiței exprimă dârzenie, hotărâre, lucru subliniat și de linia dreaptă a nasului și bărbia puternică.

Ansamblul este înconjurat de o coroană circulară având diametrul de 22 mm și pe a cărei circumferință apare titrarea cu majuscule, fiecare literă având 1,5 mm înălțime „SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ” și, între două puncte - anul înființării societății: 1903 .

Pe câmpul liber de sub bărbia zeiței apare semnul X, a cărui semnificație deocamdată ne scapă. Ca o deosebire față de piesa originală, anul 1903 este scris normal - de la stânga la dreapta - nu inversat așa cum l-a scris Storck.

Pe conturul oval al insignei apare înscrisul cu majuscule de 2 mm înălțime „AL XXIII-LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE NUMISMATICĂ” și între stelute „PITEȘTI 26-27 OCTOMBRIE 2006”.

Greutatea piesei este de 17,96 grame, iar sistemul de prindere - cu ac închis. Piesa a fost executată în 100 de bucăți, iar gravorul care a dat viață desenelor a fost Constantin Dumitrescu. După această unanimă revenire la prima emblemă, conducerea S.N.R. a hotărât în ședința din 25 noiembrie 2006 să o facă cunoscută tuturor membrilor săi prin emiterea unor insigne. Astfel au fost bătute la Monetăria Statului două piese: una din tombac, care va fi înmănată gratuit tuturor membrilor societății care au cotizația achitată la zi și una de argint care se poate achiziționa contra cost. Ambele piese sunt neemailate.

Insigna este circulară având diametrul de 22 mm și respectă întocmai desenul din zona centrală a insignei de la simpozion. Au fost bătute 500 bucăți insigne din tombac și 200 bucăți de argint. Sistemul de prindere este cu ac la ambele insigne. Greutatea piesei de tombac este 3,75 grame iar a piesei de argint de 4,11 grame. Gravorul piesei a fost tot Constantin Dumitrescu. Piesa a fost bine primită de către numismații care au intrat în posesia ei.

Ing. Virgil Ioniță - secretar general al S.N.R.

ACTIVITATEA „HOBBI CSEREBERE KLUB”, TG. SECUIESC ÎN ANUL 2006

HOBBI CSEREBERE KLUB din Tg. Secuiesc este o formă organizatorică ce cuprinde numeroase direcții de manifestare a pasiunii de colecționar de la formele cele mai simple, specifice copiilor, până la cele mai complexe, atribuite adulților.

Înființat în 1989, sub conducerea lui Beke Ernő, numărul membrilor săi a crescut an de an, ajungând astăzi la peste 170 de pasionați.

Pentru fiecare membru colecția personală este cea mai interesantă, cea mai frumoasă și, bineînțeles, cea mai valoroasă.

Cel mai important și mai așteptat moment în fiecare an de către membrii clubului îl reprezintă, însă, expoziția anuală care reunește pe aceleași simeze o paletă largă de colecții personale.

Anul 2006 a marcat între 26 noiembrie și 7 decembrie cea de-a VII-a expoziție colectivă, la care au participat 37 de tineri colecționari. Expoziția a avut loc în Sala mare a Casei de Cultură „VIGADO” care este aceeași care în 2005 a găzduit ediția a XXXI-a a expoziției colective a colecționarilor de insigne din România, manifestare organizată tot de membrii acestui club.

Admirația unanimă a vizitatorilor s-a îndreptat spre colecțiile de insigne și fluturi, dar au fost apreciate și cele de șervețele sau machete auto.

Pentru stimularea activității viitoare, fiecare expozant a fost recompensat de către președintele clubului cu câte o diplomă întru amintirea participării la expoziție.

La ediția din 2006, un moment aparte l-a marcat lansarea Cupei Transmisibile „HOBBI CSEREBERE KLUB”, a cărei cucerire reprezintă un obiectiv foarte atractiv în întrecerile organizate la nivelul celor patru cluburi de acest gen existente în județul Covasna.

Expozițiile unde fiecare participant primește câte un premiu simbolic, fără a impune însă copiilor noțiunea de competiție, sunt deosebit de eficace la vârste mici, deoarece stimulează dorința de a participa la acțiune.

Tot stimulat, cei mai activi membrii participă la o tabără de vară cu corturile la Băile Bálványos. Acest gen de tabără se organizează al cincilea an consecutiv, bucurându-se de un larg interes între copii.

În fiecare an, clubul editează un interesant calendar distribuit gratuit tuturor membrilor. Pe calendarul anului 2007 sunt tipărite: stema orașului, cupa transmisibilă (imaginea ei) și patru versuri reprezentând îndemnul-chemare de a fi membri ai HOBBI CSEREBERE KLUB. De asemenea, pe calendarul anului 2007 apare și amprenta sigilară a asociației executată de către domnul prof. Vetro Andras, membru marcant al clubului, pasionat colecționar de medalii și insigne.

Activitatea noastră este mediatizată în zonă prin intermediul publicațiilor *Hirmondo (Știrile)* și *Háromszék (Trei scaune)* - este vorba de scaunele secuiești) - ziare locale și județene cu care avem relații de bună colaborare.

Am dorit să scoatem în evidență preocuparea noastră pentru formarea viitoarei generații de colecționari, deoarece se observă că la marile reuniuni naționale aportul tinerilor este aproape inexistent.

Informație: noi ne întâlnim în fiecare joi între orele 16⁰⁰-17⁰⁰, la Casa de Cultură VIGADO din localitate, unde au loc diverse schimburi și activități informative, la care vă invităm cu multă plăcere și colegială prietenie.

Ne puteți contacta la adresa: **HOBBI CSEREBERE KLUB.**

BEKE ERNŐ, președinte HCsK Tg. Secuiesc
525400 – Tg. Secuiesc
Curtea 19, nr.6, jud. Covasna
E-mail: cserebere@yahoo.com.

ÎNTÂLNIRILE ȘI INSIGNELE *DRUMETII VETERANI*

Turismul este o activitate relaxantă, mult apreciată de locuitorii Văii Jiului - mari amatori de drumeții și buni cunoscători ai frumuseților naturii.

În anul 1986, la sfârșitul verii, un grup de pasionați și împătimiți ai drumețiilor montane, în frunte cu Aurel Dula și Vasile Pollak, propun organizarea unei întâlniri anuale a veteranilor în ale drumețiilor montane.

La prima întâlnire care a avut loc în 1986 s-a hotărât ca următoarele să aibă loc la o cabană din munții care înconjoară cu dărnicie Valea Jiului; întâlnirile nu erau însoțite de competiții sportive, iar spre amintire veteranii vor primi câte o insignă, al cărei desen să reproducă o floare din bogata floră a munților noștri.

- Prima întâlnire a avut loc la Cabana Buta din masivul Retezat în anul 1986. Pe insignă este redată Floarea Reginei. Piesa are o formă ovală, având dimensiunile 36/26 mm, pe coroana ovală având o lățime de 4 mm este înscris CUPA DRUMETILOR VETERANI - Buta 1986. Au fost identificate până în prezent nouă variante de culoare este vorba despre coroana ovală, respectiv fondul pe care apare floarea - *foto 1*).

foto 1

- Ediția a II-a a avut loc la Cabana Lunca Florii, iar floarea propusă este un ghiocel. Conform celor hotărâte în urmă cu un an, pe coroana ovală apare înscrisul DRUMETII VETERANI - LUNCA FLORII 1987. Din aceste insigne au fost identificate opt variante de culoare (*foto 2*).

foto 2

- Ediția a III-a a avut loc la Cabana Pasul Vâlcău, iar floarea reprodusă era brândușa; pe coroana ovală apare înscrisul DRUMETII VETERANI - PASUL VÂLCAN 1988. Variante identificate zece (*foto 3*).

foto 3

- Ediția a IV-a s-a desfășurat în masivul Parâng la Cabana I.E.F.S. Floarea redată era gențiana albastră. Pe coroana ovală apare înscrisul DRUMETII VETERANI-PARÂNG-1989. Insigna a fost bătută atât pe tombac în șapte variante de culoare, cât și pe aluminiu în cinci variante de culoare (*foto 4*)

aluminiu

tombac

foto 4

- Ediția a V-a a avut loc în vechea Cabană Straja - Lupeni, care dăinuie din anul 1936. Floarea redată a fost soldanela. Pe coroana ovală apare înscrisul DRUMETII VETERANI-STRAJA 1990. Se pare că insigna a fost bătută în cele mai multe variante de culoare, adică treisprezece (*foto 5*).

foto 5

- Ediția a VI-a a avut loc la Cabana Pietrele, iar floarea reprodusă - rododendronul. Inițial, piesele au fost bătute la Întreprinderea „Arădeanca” (Arad), singura dată. Insigna este mai mică 31/21mm, iar din punct de vedere calitativ piesa lasă de dorit. S-au realizat cinci variante de culoare (*foto 6*). Existând o tradiție, la realizarea acestor piese s-a apelat la Monetăria Statului București, care a bătut o altă insignă în șase variante de culoare. Pe ambele variante, pe contur, se află înscrisul DRUMETII VETERANI-PIETRELE 1991 (*foto 7*).

foto 6

foto 7

- Ediția a VII-a a avut loc la Cabana Voievodu, iar floarea redată a fost margareta. Variante de culoare existente-cinci. Pe contur este înscrisul DRUMETII VETERANI -VOIEVODU 1992 (foto 8).

foto 8

- Ediția a VIII-a a avut loc la Cabana Căprișoara, iar floarea folosită de această dată a fost clopoțelul albastru. Există cinci variante de culoare. Pe chenar este înscrisul DRUMETII VETERANI - CĂPRIȘOARA 1993 (foto 9).

foto 9

- Ediția a IX-a a avut loc la Cabana Baleia, iar floarea care împodobește insigna este narcisa. Insigna a fost bătută în cinci variante de culoare. Pe conturul insignei apare înscrisul DRUMEȚII VETERANI - BALEIA 1994 (foto 10).

foto 10

- Ediția a X-a a avut loc la Cabana Gura Zlatei, iar în centrul insignei apare toporașul. Câmpul central al piesei este împărțit în două de o bandă neagră, de doliu, în amintirea celui care a fost sufletul acestor întâlniri - ing. Aurel Dula. Insigna a apărut în cinci variante de culoare, iar pe chenar apare înscrisul DRUMEȚII VETERANI - GURA ZLATEI 1995 și pe banda neagră - EDIȚIA A X-a (foto 11).

foto 11

- Ediția a XI-a a avut loc la Cabana Cascada, iar floarea reprodusă a fost bulbucul. Numărul de variante bătute-cinci, iar pe chenar apare înscrisul DRUMEȚII VETERANI - RETEZAT 1996 - CASCADA (foto 12).

foto 12

- Ediția a XII-a a avut loc la Cabana Câmpu lui Neag, iar floarea redată a fost papucul doamnei. Insigna s-a realizat în șase variante de culoare. Pe chenar este înscrisul DRUMEȚII VETERANI - CÂMPU LUI NEAG 1997 (foto 13).

foto 13

- Ediția a XIII-a a avut loc la Cabana Groapa Seacă. Pentru prima dată s-a încălcat tradiția, deoarece pe piesă apare doar un peisaj montan. Insigna a apărut în cinci variante de culoare, iar pe chenar apare înscrisul DRUMETII VETERANI - GROAPA SEACĂ 1998 (foto 14).

foto 14

- Ediția a XIV-a a avut loc la Costești, iar desenul insignei redă un peisaj montan, peste care se suprapune un piolet și colacul de coardă folosit de alpiști. Insigna apare în cinci variante de culoare și înscrisul de pe chenar este DRUMETII VETERANI - COSTEȘTI 1999 (foto 15).

foto 15

- Ediția a XV-a a avut loc la Cabana Gențiana, iar desenul insignei redă un peisaj montan peste care se reliefează siluetele a doi turiști. Pieseile au apărut în cinci variante de culori, iar înscrisul este DRUMETII VETERANI - GENȚIANA 2000 (foto 16).

foto 16

- Ediția a XVI-a a avut loc la Cabana *Râușor* și, după trei ani, se revine la grafica florală. Astfel, pe piese apar două flori de rododendron. Inițial, s-a bătut o singură insignă. Apoi, s-au mai realizat încă patru variante de culoare, într-o serie foarte mică. Înscrisul de pe insignă este DRUMETII VETERANI - RÂUȘOR 2001 (foto 17).

foto 17

- Ediția a XVII-a a fost programată să aibă loc la Cabana *Obârșia Lotrului*, încercându-se redarea pe insignă a unei crenguțe de brad cu conuri. Insigna s-a realizat în cinci variante de culoare, iar pe chenar este înscrisul DRUMETII VETERANI - OBÂRȘIA LOTRULUI 2002 (foto 18). Din cauza unor neînțelegeri, întâlnirea a avut loc la *Căsuța din povești*, din Parâng.

foto 18

- Ediția a XVIII-a a fost programată să aibă loc la Cabana *Rânca*, iar floarea reprodusă - brebenelul. S-au bătut cinci variante de culoare, iar pe chenar este înscris DRUMETII VETERANI - RÂNCA 2003. Nici de această dată întâlnirea nu a avut loc la cabana programată. Ea s-a desfășurat la Cabana *Brădet* din Petroșani (foto 19).

foto 19

Cu ediția a XVIII-a, se rupe șirul emisiunilor de insigne ocazionate de întâlnirile drumeților veterani. Acest vis frumos s-a materializat în 20 de serii de insigne, care însumează cu diversele variante de culoare peste 125 de piese ce au îmbogățit tematica *Turism*.

Cu excepția unei variante, toate piesele au fost bătute la Monetăria Statului București, sunt ovale și având dimensiunile 36/26 mm și, cum este normal, unele piese sunt mai reușite, în schimb, altele lasă de dorit.

Consider un gest de respect să-i amintim și pe cei care au proiectat aceste insigne: Nicolae Lazăr, Ion Liciu, Viorel Stroie, Dumitru Antonoiu, Tiberiu Kelemen, Iuliu Hornak.

Comunicarea completă cu toate detaliile de culoare ale insinelor DRUMETII VETERANI a fost prezentată în cadrul sesiunii de comunicări a Reuniunii de la Tg. Secuiesc 2005 - ediția a XXXI-a, iar imaginea pieselor identificate până în prezent se regăsește în „Catalogul insignografic al Văii Jiului”.

Sperăm că visul colecționarilor de insigne turistice va continua odată cu clarificarea confuziei care domnește în sânul MONTAN CLUB „FLOAREA REGINEI”.

Ioan Pardos

Documente în „metal” ale Marinei Regale Române

Motto :

„Știe să moară pentru țară numai acela
care a știut să trăiască pentru dânsa”

Nicolae Iorga

INSIGNELE PENTRU ECHIPAJELE NAVELOR MARINEI REGALE ROMÂNE

În cel de-al II-lea război mondial (1941-1945), cele două arme de elită ale Armatei Române au fost aviația și marina, două arme „surori”, care în operațiunile purtate au conlucrat excelent, completându-se una pe alta. Acest mod de lucru nu a putut fi trecut cu vederea de însuși comandantul de căpetenie al Armatei Române, Mareșal al României - Ion Antonescu, care, într-un fel sau altul, a căutat să răsplătească aceste acte de curaj și bărbăție și, nu în ultimul rând, eroismul legendar de care au dat dovadă acești bravi oșteni ai neamului românesc.

Documentele vremii scot în evidență cu pregnanță acest lucru. A onorat pe măsura faptelor oștenii armatei române în general și, în special, pe aviatori și marinari. Așa se face că în „Monitorul Oficial” Partea I Nr.138 din 17 iunie 1943 este publicat un decret al Ministerului Apărării Naționale (Decret Nr. 1505/1943) în care se spune: „Având în vedere raportul domnului Ministru Secretar de Stat al Apărării Naționale și a domnului Subsecretar de Stat al Marinei cu Nr.24 din 19 aprilie 1943 și în baza dispozițiilor legii Nr. 3052 din 05 septembrie și Nr.3072 din 07 septembrie 1940, am decretat și decretăm :

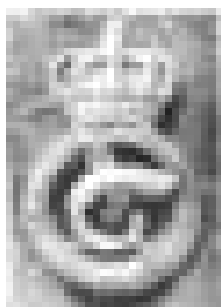
„Înființarea insinelor pentru echipajele navelor Marinei Regale ”

La capitolul I, articolul I este menționat: „Se înființează insigne deosebite pentru echipajele care fac serviciul la bordul :

1 - submarinelor ;	5 - puitoarelor de mine;
2 - vedetelor torpiloare;	6 - monitoarelor;
3 - distrugătoarelor;	7 - canonierelor și dragoarelor”.
4 - torpiloarelor;	

Acest decret reprezintă actul de naștere al celor 7 (șapte) tipuri de insigne militare - de război - ale marinei Regale Române.

1) Insigna Submarinelor

Pe tot serviciul la bordul submarinelor, echipajele vor purta „insigna submarinelor”. Dimensiunile acestei insigne sunt 35x22 mm și este confecționată astfel:

Este de formă circulară având la partea de sus „Coroana Regală”, iar în mijloc un „delfin”. Cadrul circular este înfășurat în frunze de laur pe toată jumătatea sa inferioară. În jumătatea superioară a cadrului, circular este înscris „Submarine”. Insigna submarinelor este confecționată din metal aurit, pentru ofițeri, metal argintat pentru maiștri militari și subofițeri și din metal nichelat pentru marinari, toate

având aceeași formă și dimensiune. Insigna se poartă de către toți membrii echipajului, pe piept, în partea stângă, imediat deasupra locului destinat decorațiilor. Dreptul de a purta pe viață insigna „submarinelor” este menționat și se acordă astfel:

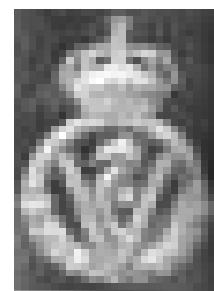
- ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care au constituit primul echipaj al primului submarin românesc și au rămas îmbarcați cel puțin un an de la intrarea submarinului în serviciu;

- ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care au totalizat 6 ani cu întreruperi sau 3 ani continuu în serviciu la bordul submarinelor;
- ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care în timp de război au luat parte cu submarinele la cel puțin 5 misiuni pe front, fiecare cu o durată de minimum 6 zile;
- comandantului și mecanicului șef al Grupului submarine și vedete torpiloare sub a cărui comandă, respectiv îndrumare tehnică submarinul a intrat pentru prima oară în serviciu;
- răniților de război de la bordul submarinelor.

Dreptul de a purta insigna submarinelor se acorda prin ordin al Comandantului Forțelor Maritime iar cel de a purta insigna pe viață era menționat prin „Ordin de zi al Comandamentului Marinei Regale”. Cele două comandamente eliberau pentru perioada respectivă un brevet prevăzut cu un anumit număr de ordine și ținea o evidență strictă într-un registru special înființat în acest scop.

2) Insigna Vedetelor torpiloare

Pe durata timpului cât fac serviciul la bordul vedetelor torpiloare, echipajele vor purta insigna „Vedetelor torpiloare”. Dimensiunile acestei insigne sunt 35x22 mm și este confecționată astfel: este de formă circulară având în partea de sus „Coroana Regală”, iar la mijloc litera „V” între brațele căreia se găsește un căluț de mare (miniatură). Cadrul circular este înfășurat pe jumătatea sa inferioară în frunză de laur în partea stângă și în frunză de stejar în partea dreaptă. La jumătatea superioară a cadrului circular este scris: „Vedete torpiloare”. Insigna „vedetelor torpiloare” este confecționată din metal aurit, pentru ofițeri, metal argintat pentru maiștrii militari, submaiștri și marinari, toate având aceeași formă și dimensiune. Această insignă se va purta de către întreg echipajul, pe piept, în partea stângă, în apropiere de locul destinat decorațiilor. Dreptul de a purta pe viață insigna „Vedetelor torpiloare” se acorda:

- ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care au constituit primele echipaje ale primelor vedete torpiloare românești, la aducerea lor în țară și care au făcut perioada de mobilizare a anului 1940 pe aceste nave;

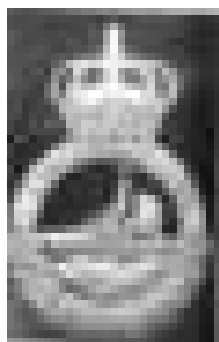
- ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care au executat cel puțin douăsprezece operațiuni de război, sau care au avut cel puțin șase întâlniri cu inamicul;

- comandantului și mecanicului șef al Grupului submarine și vedete torpiloare sub a cărui comandă, respectiv îndrumare tehnică, vedetele torpiloare au intrat pentru prima oară în serviciu;

- răniților de război de la bordul vedetelor torpiloare.

Dreptul de a purta insigna „Vedetelor torpiloare” se acorda prin ordin al Comandantului Forțelor Maritime, iar cel de a purta insigna pe viață era menționat prin „Ordin de zi al Comandamentului Marinei Regale”. Cele două comandamente eliberau pentru perioada respectivă un brevet prevăzut cu un anumit număr de ordine și ținea o evidență strictă într-un registru special înființat în acest scop.

3) Insigna de război a Distrugătoarelor

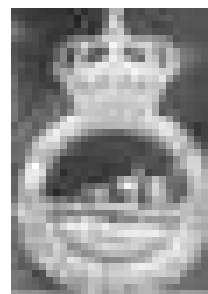
Insigna de război a „Distrugătoarelor” se acorda numai pe viață personalului imbarcat la bordul acestora. Dimensiunile acestei insigne sunt 35x22mm și este confecționată astfel: este de formă circulară având la partea de sus „Coroana României”, iar în mijloc - jumătatea din față a unui distrugător în mers. Cadrul circular este înfășurat pe toată jumătatea sa inferioară în frunze de stejar. În jumătatea superioară a cadrului, circular este scris „Distrugătoare”. Insigna de război a distrugătoarelor este confecționată din metal argintat-cenușiu, pentru absolut toate categoriile de personal și era purtată de ofițeri, maiștri, submaiștri și marinari, pe piept, în partea stângă, sub locul destinat decorațiilor. Dreptul de a purta pe viață insigna de război a „Distrugătoarelor” se acorda ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care totalizau la bordul distrugătoarelor:

- 60 de zile pe mare cel puțin, în diferite misiuni de război sau
- 20 de zile pe mare cel puțin, în misiuni de siguranță sau
- au luat parte la cel puțin 2 angajamente cu nave de suprafață inamice și
- răniților de război de la bordul distrugătoarelor.

Dreptul de a purta insigna „Distrugătoare” se acorda prin „Ordin de zi al Comandamentului Marinei Regale” care elibera totodată și brevetul respectiv, brevet ce era prevăzut cu un număr de ordine din registrul special înființat, în acest scop - cu o evidență strictă.

4) Insigna de război a *Torpiloarelor*

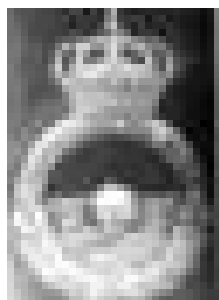
Insigna de război a „Torpiloarelor” se acordă numai pe viață, personalului îmbarcat la bordul torpiloarelor. Dimensiunile acestei insigne sunt 35x22 mm și este confecționată astfel: este de formă circulară având la partea de sus „Coroana României” iar în mijloc jumătatea din față a unui torpilor în mers. Cadrul circular este înfășurat pe toată jumătatea sa inferioară în frunze de stejar. În jumătatea superioară a cadrului, circular este scris „Torpiloare”. Insigna de război a torpiloarelor este confecționată din metal argintat-cenușiu, pentru absolut toate categoriile de personal și era purtată de ofițeri, maiștri, submaiștri și marinari, pe piept, în partea stângă, sub locul destinat decorațiilor. Dreptul de a purta pe viață insigna de război a „Torpiloarelor” se acorda ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care totalizau la bordul torpiloarelor:

- 20 de zile pe mare cel puțin, în misiuni de siguranță sau
- au luat parte la cel puțin 2 angajamente cu nave de suprafață inamice și
- răniților de război de la bordul torpiloarelor.

Dreptul de a purta insigna „Torpiloarelor” se acorda prin „Ordin de zi al Comandamentului Marinei Regale”, care elibera totodată și brevetul respectiv, brevet ce era prevăzut cu un număr de ordine dintr-un registrul special înființat, în acest scop.

5) Insigna *Puitoarelor de mine*

Insigna de război a „Puitoarelor de mine” se acordă numai pe viață personalului îmbarcat la bordul puitoarelor de mine sau la bordul navelor care execută operațiuni de minare. Dimensiunile acestei insigne sunt 35x22 mm și este confecționată astfel: este de formă circulară având la partea de sus „Coroana României” iar în mijloc plutind pe apă o „mină standard marinărească”. Cadrul circular este înfășurat pe toată jumătatea sa inferioară în frunze de stejar. În jumătatea superioară a cadrului, circular este scris „Puitoare de mine”. Insigna de război a puitoarelor de mine este confecționată din metal argintat-cenușiu, pentru absolut toate categoriile de personal și era purtată de ofițeri, maiștri, submaiștri și marinari, pe piept, în partea stângă, sub locul destinat decorațiilor.

Dreptul de a purta pe viață insigna de război a „Puitoarelor de mine” se acorda ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care totalizau la bordul puitoarelor de mine sau a navelor care executau operațiuni de minare astfel:

- cel puțin 6 operațiuni de minare;
- cel puțin 2 operațiuni de minare în apele inamice, precum și
- răniților de război de la bordul puitoarelor de mine sau al navelor care executau operațiuni de minare.

Dreptul de a purta insigna „Puitoarelor de mine” se acorda prin „Ordin de zi al Comandamentului Marinei Regale” care elibera totodată și brevetul respectiv, brevet ce era prevăzut cu un număr de ordine dintr-un registrul special înființat, în acest scop.

6) Insigna de război a *Monitoarelor*

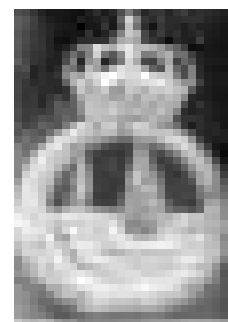
Insigna de război a „Monitoarelor” se acordă numai pe viață, personalului îmbarcat la bordul monitoarelor. Dimensiunile acestei insigne sunt 35x22 mm și este confecționată astfel: este de formă circulară având la partea de sus „Coroana României” iar în mijloc jumătatea din față a unui monitor în mers. Cadrul circular este înfășurat pe toată jumătatea sa inferioară în frunze de stejar. În jumătatea superioară a cadrului, circular este scris „Monitoare”. Insigna de război a monitoarelor este confecționată din metal argintat-cenușiu, pentru absolut toate categoriile de personal și era purtată de ofițeri, maiștri, submaiștri și marinari, pe piept, în partea stângă, sub locul destinat decorațiilor. Dreptul de a purta pe viață insigna de război a „Monitoarelor” se acorda ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care totalizau la bordul monitoarelor:

- cel puțin 40 de zile în misiuni operative diferite sau
- cel puțin 6 angajamente cu nave inamice sau
- cel puțin 12 angajamente cu bateriile inamice precum și
- răniților de război de la bordul monitoarelor.

Dreptul de a purta insigna „Monitoarelor” se acorda prin „Ordin de zi al Comandamentului Marinei Regale” care elibera, totodată, și brevetul respectiv, brevet ce era prevăzut cu un număr de ordine dintr-un registrul special înființat, în acest scop.

7) Insigna de război a *Canonierelor și Dragoarelor*

Insigna de război a „Canonierelor și Dragoarelor” se acordă numai pe viață, personalului îmbarcat la bordul canonierelor și dragoarelor sau la bordul navelor care executau operațiuni de dragaj, patrulare și escortare. Dimensiunile acestei insigne sunt 35x22 mm și este confecționată astfel: este de formă circulară având la partea de sus „Coroana României”, iar în mijloc, jumătatea din față a unui monitor în mers. Cadrul circular este înfășurat pe toată jumătatea sa inferioară în frunze de stejar. În jumătatea superioară a cadrului, circular este scris „Canoniere și Dragoare”. Insigna de război a monitoarelor este confecționată din metal argintat-cenușiu, pentru absolut toate categoriile de personal și era purtată de ofițeri, maiștri, submaiștri și marinari, pe piept, în partea stângă, sub locul destinat decorațiilor. Dreptul de a purta pe viață insigna de război a „Canonierelor și Dragoarelor” se acorda ofițerilor, maiștrilor, submaiștrilor și marinarilor care totalizau la bordul monitoarelor:

- cel puțin 60 de zile de dragaj, cu misiuni de dragaj, patrulare și escortare sau
- cel puțin 20 misiuni de dragaj, patrulare și escortare în ape inamice precum și
- răniților de război de la bordul canonierelor și dragoarelor sau la bordul navelor cu operațiuni de dragaj, patrulare și escortare.

Dreptul de a purta insigna „Canonierelor și Dragoarelor” se acorda prin „Ordin de zi al Comandamentului Marinei Regale” care elibera totodată și brevetul respectiv, brevet ce era prevăzut cu un număr de ordine dintr-un registru special înființat, în acest scop, cu o evidență strictă.

REGATUL ROMÂNIEI

MINISTERUL APARAREI NAȚIONALE
SUBSECRETARIATUL DE STAT AL MARINEI
COMANDAMENTUL MARINEI REGALE

B R E V E T

Noi Comandantul Marinei Regale acordăm
CAPITANULUI GHENADESCU PAUL

dreptul de a purta pe viață Insigna de Război
a CANONIERILOR SI DRAGOARELOR

conform Art. 20 din Decretul Nr. 1505/943
publicat în Monitorul Oficial Nr. 138 din 17
Iunie 1943.

Comandantul Marinei Regale

No. 198

Anul 1943 Luna Noembrie Zila 9

REGATUL ROMÂNIEI

MINISTERUL APARAREI NAȚIONALE
SUBSECRETARIATUL DE STAT AL MARINEI
COMANDAMENTUL MARINEI REGALE

B R E V E T

Noi Comandantul Marinei Regale acordăm
ASPIRANTULUI DIAONESCU MARCEL

dreptul de a purta pe viață Insigna DE RĂZBOI A
" VEDTELOR TORPILLOARE "

conform Art. 5 din Decretul Nr. 1505/943
publicat în Monitorul Oficial Nr. 138 din 17
Iunie 1943.

Comandantul Marinei Regale

Georgescu Ioan

No. 111

Anul 1943 Luna Noembrie Zila 9

Insignele se purtau obligatoriu la toate ținutele militare, pe categorii de personal. Portul nejustificat al acestor insigne constituia „delict de uzurpare” și era aspru pedepsit prin codul penal existent la acea vreme.

Comandor aviație
Marius Popescu Călărași

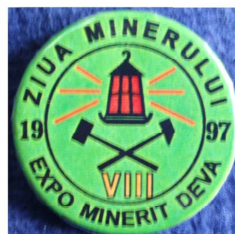
ACTIVITATEA INSIGNOGRAFICĂ A HOBBY CLUB DEVA

În urmă cu zece ani, articolul ar fi fost altfel intitulat, deoarece la Deva - reședința județului Hunedoara - exista o secție a Societății Numismatice Române, ce avea o intensă activitate.

Dar viața merge înainte și, în vâltoarea postrevoluționară, cea de-a doua Secție numismatică din județ, constrânsă de împrejurări, s-a transformat într-un hobby club.

Prima acțiune consistentă a noului club a fost organizarea în 1997, de Ziua Minerului, a celei de-a VIII-a ediții a expoziției denumită generic „EXPO MINERIT”. Expoziția s-a vrut a fi continuarea manifestărilor, care mulți ani au ținut capul de afiș în ceea ce reprezintă insignele și medaliile cu caracter minier.

Cea de-a VIII-a ediție a avut loc în zilele de 9-10 august 1997, la Casa de Cultură a Municipiului Deva, reunind pe simeze insigne, medalii, fanioane, lămpi de mină, minerale; într-un cuvânt - cam tot ceea ce ține de industria minieră.

La expoziția colectivă au participat 27 de colecționari din județ.

Anul următor, în 1998, a avut loc ediția a IX-a (și ultima) a „EXPO MINERIT” (8-9 august). Se poate remarca cu ușurință că pe insigna bătută cu această ocazie apare noua denumire a ceea ce a fost Secția Deva a S.N.R. adică HOBBY CLUB, aparținător Casei de Cultură a Municipiului Deva.

Din 1998 și până în prezent, activitatea Clubului s-a rezumat la organizarea a două sau chiar patru târguri de antichități pe an și la câteva expoziții datorate mai mult eforturilor individuale.

Trebuie menționat că în toată această perioadă membrii Hobby Club Deva au participat la marile expoziții colective ale Reuniunii colecționarilor de insigne, obținând rezultate foarte bune.

În anul 2006 au existat, însă, două acțiuni pe linie insignografică pe care le semnalăm cu plăcere.

În zilele de 18 și 19 octombrie 2006, cu ocazia manifestărilor din cadrul celei de-a VII-a Săptămâni de acțiune împotriva discriminării din Programul european FOTBALL AGAINST

RACISM IN EUROPE - „Fotbal european împotriva rasismului” -, organizată în Liceul Pedagogic Sabin Drăgoi Deva de prof. Livia Reclari și prof. Dan-Mihai Heredea, a avut loc și o interesantă expoziție tematică de insigne intitulată „Insigne din sporturile olimpice și neolimpice”.

La realizarea expoziției au contribuit membrii Hobby Club de la Casa de Cultură Drăgan Munteanu, remarcându-se colegii: Lucian Bornemisa, Ioan Carculea, Cristian Carculea, Mariana-Cornelia Huh, Dorel Huh și Ioan Lung.

Expozanții au fost recompensați cu *Diploma Direcției pentru Sport a județului Hunedoara*.

O altă manifestare expozițională a avut loc în ziua de 20 octombrie 2006 la Colegiul Național Sportiv Cetate din Deva, în cadrul programului *Săptămâna bazelor sportive deschise*.

Privirile numeroșilor elevi au fost atrase de sutele de insigne sportive aranjate estetic pe panouri. Expoziția a adus în școală o parte din istoria sportului românesc, de olimpism și fair-play.

Și de această dată s-a remarcat grupul colecționarilor compus din Lucian Bornemisa, Ioan Carculea, Cristian Carculea, Mariana-Cornelia Huh, Dorel Huh și Ioan Lung.

Expozanții au fost recompensați cu diplome din partea Agenției Naționale pentru Sport și Academia Olimpică Română - Filiala Hunedoara.

Informațiile ne-au fost furnizate de către colegii Huh Dorel și Ioan Lung; oricând asemenea vești sunt primite cu plăcere pentru a fi mediatizate.

prof. Tiberiu Kelemen

Insignele Întreprinderii Miniere Livezeni

Am considerat ca, înainte de a prezenta insigne emise de Întreprinderea Minieră Livezeni, să fac cunoscută în câteva cuvinte activitatea acesteia.

Ca orice început pentru o viitoare mină, s-a pornit cu lucrări de prospecțiune în vederea stabilirii rezervelor existente în câmpul minier Livezeni. Aceste lucrări au început în anul 1914, dar din motive de ordin financiar au fost sistate până în 1955 când au fost reluate, fiind finalizate în 1962.

Lucrările de deschidere propriu-zise au început cu săparea gulerului la Puțul Est în februarie 1967.

Prima capacitate de producție s-a pus în funcție în anul 1972, an în care mina Livezeni a dat o producție de 50.000 t.

Treptat, mina se extinde, ajungând ca în anul 1989 să aibă o rețea de lucrări subterane de aproximativ 23 Km și 5 puțuri de la suprafață, dintre care două la incinta principală din Petroșani. Aceste două turnuri o fac ușor de recunoscut în peisajul arhitectonic al orașului.

În anul 1989, conducerea Întreprinderii Miniere Livezeni își dă acordul pentru emiterea unei insigne cu sigla întreprinderii.

Insigna are forma unui triunghi isoscel cu vârful în sus, având toate colțurile rotunjite.

Pe un fond roșu este reprezentată prin culoarea metalului, incinta principală a minei cu cele două turnuri care o flanchează, văzută din partea sudică. Pe o bandă pornită din spatele puțului Auxiliar și care urmărește conturul triunghiului este inscripția pornind din lateral dreapta *Întreprinderea Minieră Livezeni* (foto 1).

Deoarece Monetăria Statului, începând cu acest an, a sistat emiterea de insigne din tombac, această insignă a fost bătută pe aluminiu și apoi a fost plasticată. Din păcate, calitatea plasticului aplicat lasă mult de dorit.

foto 1

foto 2

Înălțimea insignei este de 28 mm, lățimea de 23 mm și sistemul de prindere fiind cel tip broșă.

În anul 1994, Regia Autonomă a Huilei emite un set de insigne, câte una pentru fiecare unitate componentă. Insigna minei Livezeni, care are un desen identic cu al celorlalte unități miniere, are o formă circulară cu un diametru de 22 mm. Centrul insignei reprezintă ciocanele încrucișate. În partea inferioară a insignei, sub ciocane, sunt frunzele de laur. În partea superioară, pe un semicerc de culoare neagră, este inscripția *E.M. Livezeni*. Sistemul de prindere al insignei este de tip broșă (foto 2).

În anul 1999, se înființează la mina Livezeni Sindicatul *Solidaritatea '99* ca o alternativă și o formă de protest la adresa Ligii Sindicatelor Miniere Valea Jiului. În anul 2000, la un an de la înființare, sindicatul emite o insignă de formă ovală cu diametrul mare de 32 mm, iar cel mic de 20mm. Insigna este din tombac emailat la cald și are un sistem de prindere de tip broșe.

Din punct de vedere grafic, insigna este reprezentată astfel: suprafața ei este împărțită în trei câmpuri verticale, colorate, de la stânga la dreapta, în verde alb negru. Pe câmpul central, de culoare albă, deasupra a două mâini surprinse într-un gest de salut și solidaritate, sunt cele două ciocane simbolice ale mineritului (în simbolistica minieră ele reprezintă fronturile de lucru active).

foto 3

foto 4

Cele două simboluri sânt realizate din tombac. Circular pe toată lungimea insignei apare sus înscrisul : „Sindicatul Solidaritatea '99”, iar în parte de jos „E.M. Livezeni Petroșani” (foto 3). La această insignă se cunoaște un singur exemplar care are culorile verde și negru inversate (foto 4).

Insigna a fost emisă într-un tiraj de 500 de bucăți.

În anul 2004, același sindicat, cu ocazia împlinirii a cinci ani de activitate, scoate o nouă insignă.

Insigna, din tombac emailat la cald, are aceleași dimensiuni ca și cea anterioară, dar în partea inferioară este reprezentat un scut de culoare roșie pe care este gravată cifra 5.

Scutul este flancat stânga și dreapta de frunze de lauri. Din punct grafic, insigna reia desenul anterior, cu excepția înscrisului din partea de jos, care din *E.M. Livezeni Petroșani* s-a transformat în *Petroșani*. Sistemul de prindere al insignei este de tip broșă (foto 5). Insigna s-a emis într-un tiraj de 100 buc.

foto 5

foto 6

Ultima lună a anului 2006 aduce și ultima insignă emisă de Exploatarea Minieră Livezeni. Este vorba de o insignă de formă ovală cu diametrul mare de 28 mm și diametrul mic de 18 mm. Insigna a fost bătută în două variante, pe tombac și pe argint fin.

Centrul insignei are culoarea roșie și are desenat pe el clădirea administrativă a minei văzută din față. În noul desen apare dispeceratul de lângă puțul Auxiliar și o clădire anexă de lângă puțul Principal. Desenul clădirii este făcut din metalul insignei. Între cele două turnuri ale puțurilor sunt ciocanele încrucișate, iar sub clădire - anul 2006.

Pe o bandă circulară de culoare roșie este inscripția: *Mina Livezeni* (în partea de sus a insignei) și *Petroșani* (în partea de jos).

Sistemul de prindere al insignei este de tip ac. Insigna de tombac a fost bătută într-un tiraj de 50 de bucăți, iar cea de argint într-un tiraj de 10 bucăți (**foto 6** - insigna de tombac).

Dumitru Pușcașu

ACTIVITATEA SECȚIEI NUMISMATICE PETROȘANI REMEMBER 2006

Încă de la începutul anului ne-am stabilit două acțiuni prioritare pentru 2006:

- Ediția a XXXII-a a Reuniunii colecționarilor de insigne din România;
- Manifestările prilejuite de împlinirea a 45 de ani de la înființarea Muzeului Mineritului din Petroșani, singura instituție de acest gen din România.

Am considerat ca spre aceste două evenimente să ne canalizăm toate resursele disponibile.

Totuși, în cursul lunii iunie 2006, am primit solicitarea din partea Primăriei Municipiului Vulcan de a organiza o expoziție de insigne cu prilejul Nedeii Vulcănene (19-25.06.2006). La această acțiune au participat colegii Ioan Pardos, Ileana Pardos, Nicolae Tudor din Vulcan, Tiberiu Kelemen, Dumitru Pușcașu, Eugenia Kelemen din Petroșani, precum și un invitat deosebit și onorant - P.S. Galaction Stângă din Alexandria.

A fost o expoziție cu un succes deosebit, care a marcat și momentul dării în folosință a Centrului de educație și cultură *Șansa* din localitate.

Am colaborat cu multă plăcere cu Primăria Municipiului Petroșani pentru organizarea manifestărilor jubiliare prilejuite de împlinirea a 45 de ani de funcționare a Muzeului Mineritului-eveniment ce a avut loc în data de 6 august 2006 - „Ziua Minerului”. Pentru marcarea evenimentului a fost executată o insignă (*foto 1*) la Regia Autonomă Monetăria Statului București și s-a tipărit o broșură color (*foto 2*).

foto 1

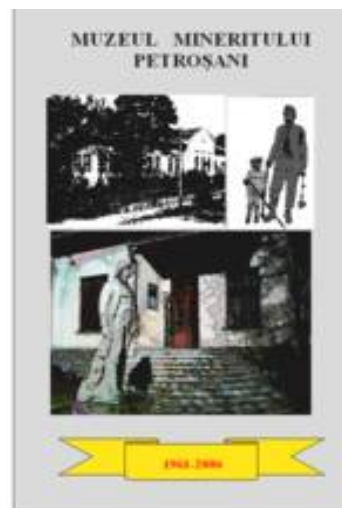

foto 2

Trebuie menționat că a fost organizată și o frumoasă expoziție filatelică și s-a emis, de către colegii filателиști, un plic pe care este reprezentat sediul Muzeului.

La ședința festivă au participat numeroase personalități ale urbei și s-au oferit diplome de către conducerea muzeului.

Discuțiile avute cu directorul general al Companiei Naționale a Huilei, ing. Daniel Surulescu, vor schimba sfârșitul de an și activitatea Secției Petroșani.

Zilele Municipiului Petroșani (1-3 septembrie 2006) au fost marcate de numismații din localitate printr-o mică expoziție tematică de insigne și medalii (industrie minieră), montată la Muzeul Mineritului.

Expoziția a fost una sub nivelul obișnuit, deoarece majoritatea exponatelor erau pregătite pentru evenimentul ce urma să aibă loc în partea a doua a lunii septembrie 2006.

În zilele de 23-24 septembrie 2006 a avut loc cea de-a XXXII-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România, desfășurată la Petrol.

Evenimentul major în viața insignografică din țara noastră s-a desfășurat normal, fără incidente și este relatat detaliat într-un articol din Suplimentul 4 al *Jurnalului Insignografic*.

Sperăm că cei 40 de oaspeți din mai multe centre importante din țară au plecat mulțumiți, cu o impresie plăcută despre activitatea noastră.

Având îndeplinite cu succes cele două obiective principale, am primit cu multă plăcere propunerea directorului general al C.N.H. ing. Daniel Surulescu, de a participa la recuperarea unor lucrări de artă existente la unele unități miniere care și-au încetat activitatea și reamplasarea lor în alte locații.

În cazul de față, ni s-a propus recuperarea de la E.M. Aninoasa a două basoreliefuri și reamplasarea unuia la Muzeul *Mineritului*. Acțiunea, care a părut simplă la început, s-a transformat într-o amplă manifestare ce a avut loc la Muzeul Mineritului în ziua de 4 decembrie 2006.

Printr-o colaborare foarte bună cu Stația Centrală de Salvare Minieră și ELECTROMAX s-a reușit organizarea a două expoziții: una în care a fost prezentată toată gama aparatelor de salvare minieră folosite în Valea Jiului, cealaltă în care s-au expus lămpile de mină de ultimă generație.

Regretatul primar al municipiului Petroșani, ing. Carol Schreter, a dezvelit în aplauzele numeroasei asistențe basorelieful sculptorului Eugen Herbei, care și-a găsit o nouă locație. Pe soclul lucrării a fost montată o placă gravată, pe care este specificat că reamplasarea s-a făcut cu sprijinul Companiei Naționale a Huilei S.A. Petroșani și a Secției Numismatice Petroșani.

A urmat o spectaculoasă simulare a salvatorilor minieri de la S.C.S.M. în coordonarea ing. Ioan Dăbuleanu și ing. Adrian Sink.

În încheierea manifestărilor a fost lansată broșura intitulată Insignele și medaliile Companiei Naționale a Huilei S.A. Petroșani, autori Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu, lucrare prefăcută de ing. Daniel Surulescu, directorul general al C.N.H. Petroșani.

În numeroasele luări de cuvânt ale oficialităților, prezente la manifestare, s-a scos în evidență și contribuția Secției Numismatice Petroșani la realizarea evenimentului. Totul a fost filmat iar DVD-urile au fost difuzate instituțiilor interesate care au participat la realizarea lui.

Am reușit să continuăm și în cursul anului 2006 colaborarea cu unitățile miniere și alte instituții din Valea Jiului în direcția confecționării unor materiale numismatice care să marcheze momente festive din viața acestora.

Din această colaborare a rezultat o plachetă pentru E.M. Lonea, o insignă în două variante pentru E.M. Livezeni, respectiv insignele pentru primar, vice-primar și consilieri pentru primăriile din Vulcan și Petrila.

În cursul anului 2006, în cadrul Secției Numismatice Petroșani au fost primiți doi membri noi, în persoana părintelui Zgîrcea Mănăsuc și a elevului Vlad Fluenescu din comuna Pui, județul Hunedoara.

Din păcate, cu durere în suflet, ne-am despărțit de colegul nostru, prof. univ. dr. ing. Pădure Ioniță, trecut în neființă în septembrie 2006.

S-au retras din rândurile noastre prof. Macea Liviu, Botoroagă Dragoș și Portasă Adrian. La ora actuală, Secția Petroșani numără 24 de membri.

Pentru 2007, încercăm să ne menținem la nivelul din anul care tocmai s-a încheiat, cu toate că fiecare etapă vine cu numeroase încercări care trebuie soluționate. Problemele cele mai dificile rămân, însă, cele legate de comunicarea între colegi, atât cei din localitate cât și cei din țară.

prof. Tiberiu Kelemen

INSIGNELE ȘI MEDALIILE COMPANIEI NAȚIONALE A HUILEI S.A. PETROȘANI

Autori: Tiberiu Kelemen
Dumitru Pușcașu

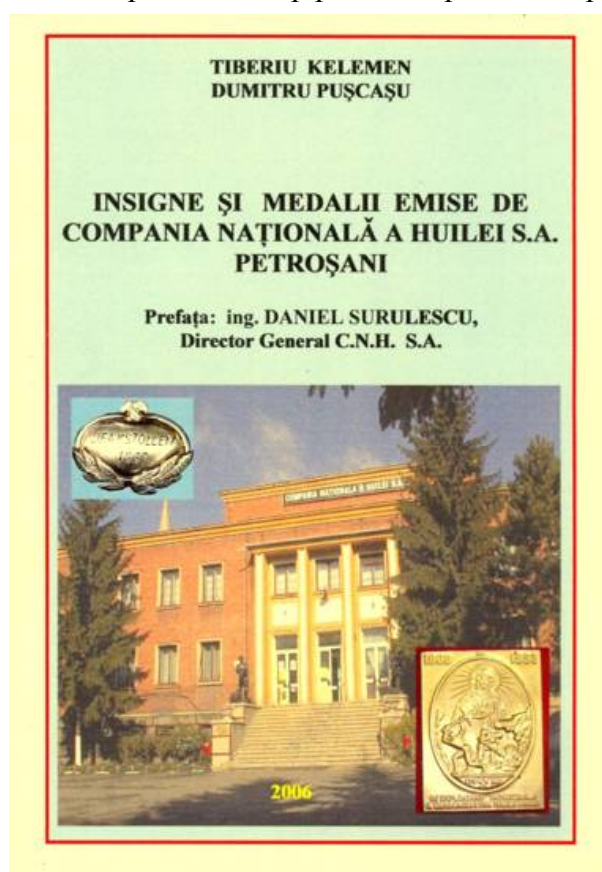
Apariția broșurii cu titlul de mai sus a coincis în mod fericit cu o mare sărbătoare religioasă din Valea Jiului; ocrotitoarea minerilor, Sfânta Mare Muceniță Varvara, este prăznuită în fiecare an pe 4 decembrie, ocazie care prilejuiește numeroase slujbe religioase și activități cultural-științifice în zonă.

Anul acesta, la Petroșani, manifestările omagiale au avut loc la sediul Companiei Naționale a Huilei, la Biserica „Sfânta Varvara” - singura biserică ortodoxă din țară care are acest hram - și la Muzeul Mineritului.

La toate manifestările au participat regretatul primar al Municipiului Petroșani, ing. Carol Schreter, directorul general al C.N.H. Petroșani, ing. Daniel Surulescu, numeroși consilieri și oficialități, respectiv un număr mare de invitați și vizitatori.

Lansarea broșurii, prefată de ing. Daniel Surulescu, director general al C.N.H., a avut loc în cadrul deosebit de favorabil oferit de Muzeul Mineritului, iar prezentarea lucrării a fost făcută de ing. Daniel Boteanu.

În broșură se ține cont de evoluția în timp a activității Companiei Naționale a Huilei, de la începutul exploatării cărbunelui în Valea Jiului (1855) până în prezent, iar imaginile color care însoțesc textul ne poartă în timp prin toate perioadele parcurse de cea mai reprezentativă instituție a Văii Jiului.

Lucrarea reprezintă o scoatere la lumină a unei părți până acum neglijate a istoriei Văii Jiului și redarea ei celor care, de-a lungul multor generații, s-au desăvârșit profesional și au lucrat în întreprinderile miniere coordonate de Societatea Anonimă Română, Societatea Petroșani, SOVROM Cărbune, Centrala Cărbunelui Petroșani sau Regia Autonomă a Huilei – numai câteva denumiri pe care le-a avut Compania Națională a Huilei de-a lungul anilor.

În cele aproximativ 70 de imagini sunt redată insignele, însemnele care împodobesc uniformele minerilor și medaliile emise de către C.N.H.

Un capitol aparte îl constituie insignele confecționate în Valea Jiului, la Atelierele Centrale Petroșani, deoarece există puține locuri unde s-au confecționat insigne, însemne și jetoane pe plan local.

Lucrarea se adresează atât tinerilor care încearcă să înjghebeze o colecție insignografică sau medalistică, dar și numismaților avansați în vederea identificării unor piese mai puțin cunoscute. Cei doi autori merită din plin felicitările noastre.

Lansarea broșurii la sfârșitul anului 2006 a marcat pentru membrii Secției Petroșani încheierea unui an în care numismații din Valea Jiului au avut multe

împliniri, dar și unele nerealizări, care pot fi remediate doar dacă se păstrează unitatea Secției. Numai așa se va putea trece peste toate greutățile care apar inerent în orice colectivitate.

Marian Boboc,
redactor șef săptămânalul
„Ortacul”

DISTINCȚIE EMINESCU

Societatea Numismatică Română, în cei peste 100 de ani de la înființare (1903), a acordat și acordă o atenție deosebită prin emiterea de medalii, plachete și insigne celor mai importante evenimente din țara noastră - personalități de seamă ca Burebista, Decebal, Traian, Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare și Sfânt, Mihai Viteazul, Alexandru Ioan Cuza, regii României, Carol I, Ferdinand I, Carol al II-lea, Mihai I au fost astfel omagiate. De asemenea, a cinstit prin baterea de medalii personalități de seamă ale științei, artei și culturii românești. Aceste medalii, plachete și insigne care stau la loc de cinste în marile muzee din țară și străinătate, au fost realizate din argint, bronz și tombac.

Recent, gruparea colecționarilor de medalii Eminescu a S.N.R. a emis prin Monetăria Statului o insignă cu bareta metalică (ca o distincție), ce va fi acordată membrilor grupării care participă cu cele mai valoroase și originale piese numismatice care au fost emise de-a lungul timpului, la expozițiile dedicate aniversării sau comemorării marelui poet. În acest scop, au fost emise trei insigne cu același model, cu culori diferite după cum urmează: Premiul I, central s-a reprodus efigia poetului în semiprofil stânga suprapus pe o pană de scris. Sub efigie s-a gravat textul: „DONAȚIE” de către cel care scrie aceste rânduri. Pe segmentul circular al distincției s-a gravat textul: „PANA DE AUR A LUI MIHAI EMINESCU”. Premiul I este gravat pe fond roșu, Premiul II - pe fond galben și premiul III - pe fond albastru.

În concepția machetatorului, a fost ideea de a cuprinde cele trei culori ale drapelului național al țării: roșu, galben și albastru pe cele trei insigne (distincții). De menționat că toate cele trei insigne au același text și efigia poetului cu pana de scris. Bareta cu anou de susținere a medaliei are dimensiunile de 10 mm pe înălțime și 35 mm pe orizontală. Medalionul are diametrul de 30 mm. Din fiecare premiu au fost realizate câte 10 exemplare.

Este o inițiativă laudabilă a grupării care a emis pentru prima dată cu acest simbol o piesă dedicată memoriei lui Mihai Eminescu. Distincția (insigna) va fi acordată cu o diplomă specială ca răsplătă a muncii celor mai valoroși colecționari de medalistică pe tema: *Eminescu în medalistica românească*.

Col. (r) Ioan Dogaru

MIHAI EMINESCU ÎN MEDALISTICĂ

Medaliile au fost bătute pentru a immortaliza anumite evenimente, date istorice deosebite, pentru a prezenta figuri proeminente precum și realizări de seamă din viața oamenilor. Având ca formă de comunicare imagini sugestive, cât mai expresive, la care o contribuție însemnată o are arta graficianului completată cu un text adecvat, reușește în majoritatea creațiilor să trezească interesul față de scopul pentru care au fost create, și anume să bucure deopotrivă ochii și sufletul privitorului, constituind totodată un document istoric.

Mihai Eminescu, marele poet al neamului nostru, cel care ne-a încântat cu minunatele sale poezii, care ne-a dat posibilitatea să gândim despre problemele vieții din scrierile sale gazetărești și din lucrările politice, pe care-l iubim pentru că se identifică cu trăirile noastre, în opera căruia descoperim sentimente frumoase și gânduri geniale, al cărui romantism arată o deosebită sensibilitate sufletească, a fost reprezentat într-un număr mare de medalii bătute pentru omagierea lui.

A trăit 39 de ani, ceea ce a avut de spus a spus până la vârsta de 30 de ani, ultimii ani ai vieții sale au reprezentat o existență dureroasă.

În anul 2000, când s-a sărbătorit Anul *Eminescu*, se împlineau 150 de ani de la nașterea sa și col. (r) Ioan Dogaru în lucrarea sa „Mihai Eminescu în medalistică” inventariază 130 de medalii dedicate lui, iar de atunci, desigur, s-au mai bătut încă multe. Este un omagiu, un simbol al admirației și dragostei pentru marele nostru poet.

Medalistică s-a impus cu autoritate ca ramură de studiu a numismaticii. Pentru comemorarea lui Mihai Eminescu s-au bătut medalii, plachete și insigne; s-au realizat monede și bancnote (**foto 1**) din diferite materiale cum ar fi: aur, argint, cupru, bronz, tombac, aluminiu, nichel sau plastic. S-au confecționat efigii ale poetului și în alte materiale mai puțin folosite ca: ipsos, faianță, ceramică, lemn, cauciuc etc.

foto 1

Faima marelui nostru poet a dus la apariția de efigii ale acestuia și în medalistica altor țări ca: Republica Moldova, Lituania, Franța, Italia, Germania, Ungaria sau Rusia, dovedind că este bine cunoscut și peste hotarele țării.

Numismații basarabeni, cercetând cu atenție, au găsit un document care atestă data nașterii marelui poet ca fiind 20 decembrie 1849 și a fost bătută la Monetăria Statului de către Numus SRL din București o medalie cu această dată a nașterii.

Unii iubitori ai lui Mihai Eminescu au în colecțiile lor medalii realizate în diferitele localități pe unde a trecut acesta, ca de exemplu: Viena, Berlin, Florența, Odesa, Lemberg sau Könisberg. S-au bătut medalii cu versuri ale unor cunoscuți poeți dedicate lui Mihai Eminescu: Nichita Stănescu și Grigore Vieru.

Medaliile bătute omagiază cu specificul lor pe Luceafărul poeziei românești. Unele, mai puțin reușite, au fost realizate de amatori care-l iubesc pe poet și care după priceperea lor au vrut să-l omagieze. Altele se ridică la cea mai înaltă admirație pentru realizarea lor. Moneda de o rublă, care a fost bătută în 1989, anul în care Mihai Eminescu a fost omagiat de UNESCO, cu efigia marelui poet, realizată din nichel, la St. Petersburg, opera graficianului Alexandru Balkanov, merită toată lauda și admirația.

Artiști plastici renumiți au realizat cu chipul lui Mihai Eminescu medalii reușite și inspirate - au completat minunat cu simboluri care amintesc de poeziile lui, iar astfel de *bijuterii* strălucesc în colecții particulare de renume. Multe din aceste valori se datorează artiștilor graficieni români ca: Maximilian Fetița; Constantin Dumitrescu; Haralambie Ionescu; Teodor Radovan; Nicolae Kullrich; Gheorghe Stănescu; Ion Gheorghită; Ioana Basarab; Ion Irimescu; Gheorghe Adoc; Ștefan Grudinschi; Vasile Gabor; Nicolae Pascu. Lista lor ar putea continua cu artiști din Basarabia ca Ștefan Flonsu și Simion Odainic; din Ucraina - Nicol Pivan; din Franța - Ion Vlad; din Grecia - Ionis Stupulis; din URSS - Alexandr Balkanov și alți mari artiști.

La noi în țară există două grupuri ale colecționarilor iubitori de Eminescu. La București, sub conducerea colonelului (r) Ioan Dogaru, există Gruparea Colecționarilor de Medalii Eminescu, care organizează în fiecare an în ziua de 15 ianuarie, expoziții tematice și bate câte o medalie. În această grupare de 30 de membri, activează ca membru marcant și P.S. Episcop al Alexandriei și Teleormanului, Galaction Stângă.

O altă grupare există la Botoșani, Gruparea colecționarilor de Eminescu, care realizează și un Buletin informativ, gruparea este condusă de ing. Iosub Nicolae și cuprinde 60 de membri, care au ca domeniu de colecție cartea, medaliile, insignele, cartofilia, filatelia, maximafilia și, în general, tot ce este legat viața și activitatea marelui poet.

Guvernul României a instituit o Ordonanță de urgență prin care s-a înființat medalia *150 de ani de la nașterea lui Eminescu*. Medalia a fost conferită cetățenilor români și străini care au o contribuție deosebită adusă la studierea, editarea, promovarea și interpretarea operei eminesciene prin colecționarea, conservarea și restaurarea materialelor legate de Mihai Eminescu. Medalia-decorație este prevăzută cu panglică fiind confecționată din argint cu titlul de 925/1000, cu o greutate de 25 gr. și un diametru de 35 mm.

Societatea Numismatică Română, Gruparea Colecționarilor de Medalii Eminescu, a instituit medalia *Pana de aur a lui Mihai Eminescu* pentru contribuția deosebită adusă în colecționarea, conservarea și expunerea celor mai valoroase și originale medalii, plachete, insigne și alte documente dedicate poetului nostru național. Diploma ce este înmănată odată cu distincția este semnată de Președintele S.N.R. Prof. universitar doctor Constantin Preda și Președintele Grupării col.(r) Ioan Dogaru.

Spre marea mea mulțumire, o astfel de Diplomă cu distincția Premiul I pe țară a fost atribuită autorului acestui articol ca o recunoaștere a întregii activități și a dragostei pentru Eminescu. În data de 15 iunie 2006, la slujba de comemorare a 117 ani de când marele poet a plecat dintre noi.

Ec. Aurel Ionescu - Alexandria

DECORAȚIILE ROMÂNEȘTI DE LA CUZA VODĂ LA REGELE MIHAI I

Apariția în librării a volumului semnat de către domnul Eugen Călianu vine într-un moment în care numismatica românească are nevoie de asemenea lucrări și nu poate decât să ne bucure.

Datorită numărului mereu crescând al pasionaților cercetători amatori și, la un moment dat, inevitabil colecționari, este nevoie de un ghid în vasta tematică a însemnelor onorifice civile și militare.

Deși relativ tânăr, comparativ cu alte sisteme de recompensă morală de pe continent, și l-aș aminti aici pe cel francez - 1350 (Ordinul „Stelei” instituit de Jean II cel Bun 1350-1364) sau cel englez (Ordinul *Jartierei* instituit de Eduard al II-lea în 1349), sistemul național de ordine și medalii reprezintă o fărâma din istoria poporului român, destul de puțin studiat, originile sale rămânând, de cele mai multe ori, îngropate în colecțiile de legi și decrete emise de conducătorii țării.

Pentru cel care studiază o piesă numismatică este foarte important să cunoască despre obiectul pe care-l deține în colecție toate amănuntele și se ajunge aici ca despre fiecare din piesele studiate să se poată susține o comunicare.

Intervine aici meritul autorului, care în lungul răstimp de când studiază decorațiile românești a parcurs, poate, kilometri de arhivă pentru a găsi elementele cele mai reprezentative ale fiecărei piese descrise.

Spre deosebire de alte materiale numismatice, unde descrierea piesei - fie ea monedă, medalie sau insignă - se face ținând cont de avers și revers, la decorații apare în plus un element foarte important (panglica sau colanul).

O panglică originală în stare bună ridică mult valoarea piesei, pe când lipsa acesteia sau deteriorarea o devalorizează serios.

Fiind în mare majoritate din material textil, panglicile se pot decolora sau uza prin purtare.

Un alt lucru foarte important tratat amănunțit de domnul Călianu este modul de a purta decorațiile, lucru mai puțin știut de cei mai tineri.

În sfârșit, prezenta lucrare încearcă să rezolve o problemă delicată (cea a prețurilor), deoarece trebuie să ai cunoștințe deosebite, experiență vastă și mult curaj să încerci o evaluare, chiar și orientativă, a decorațiilor.

După știința noastră, prețul este dat în cele mai multe situații de piață; legea cererii și ofertei funcționează și în cazul de față. Totuși, cu unele rezerve, informațiile pe care le putem culege din lucrare despre prețul decorațiilor sunt binevenite și pot ajuta colecționarii în achiziționarea pieselor dorite.

Lucrarea constituie un eveniment editorial de specialitate deosebit în domeniul literaturii numismatice, întrunind toate prerogativele unui ghid și, nu în ultimul rând, ale unui instrument de lucru valoros și necesar atât pentru începători cât și pentru colecționarii consacrați.

Alături de alte lucrări similare, dintre care putem aminti mai recentul volum *România - decorații 1959 – 1991*, autori Ștefan Catone, Neculae Șerbănescu și Bedivan Dumitrașcu sau *Decorațiunile române*, autori C. Flondor și C. Moisil, volumul *Decorațiile românești de la Cuza Vodă la Regele Mihai I* va ocupa un loc de cinste în bibliotecile noastre de specialitate, având în vedere noutatea volumului, tirajul acestuia fiind de doar 300 exemplare.

Deși conținutul lucrării nu se apropie de profilul revistei, este o onoare pentru noi să semnalăm orice apariție editorială în domeniul numismaticii, din păcate, în acest caz, cu întârziere din motive independente de noi.

Felicitări autorului, domnului Eugen Călianu, urmând firesc întrebarea: pe când volumul II care să cuprindă decorațiile românești din perioada 1947 - la zi?

prof. Tiberiu Kelemen

PREMIUL *FLOAREA DE COLȚ* ATRIBUIT DE CĂTRE SECȚIA NUMISMATICĂ PETROȘANI

Ideea punerii în circulație a unui trofeu personalizat, care să ia locul cunoscutului premiu de excelență, s-a plămădit din dorința de a recompensa efortul depus de unii colecționari pentru îmbunătățirea activității insignografice, catalogarea unor piese, organizarea de reuniuni, expoziții tematice, burse de insigne, răsplătirea într-un fel a efortului adesea material, pentru realizarea unor insigne deosebite sau, într-un cuvânt, pentru contribuția adusă la cunoașterea și materializarea unui domeniu de activitate îndrăgit de mulți pasionați de-a lungul anilor.

Decernarea acestor premii colecționarilor cu realizări deosebite constituie o răsplată morală și un imbold în activitatea prestigioasă a acestora, ceea ce a condus la progresul unanim recunoscut al insignografiei românești.

Propunerea a fost discutată la întâlnirea membrilor Secției Petroșani din data de 8 martie 2007.

Inițial, premiul a fost denumit *Floarea Reginei*, dar acesta se putea confunda cu Montan Club *Floarea Reginei*, deci s-a venit cu propunerea ca premiul să primească denumirea de *Floarea de colț*. Propunerea a fost acceptată.

S-au cristalizat câteva idei de care vom ține cont:

1) Premiul „Floarea de colț” va fi acordat sub această formă și denumire **numai de către Secția Numismatică Petroșani**;

2) În compoziția grafică a premiului, indiferent dacă are o suprafață plană, concavă sau convexă, în relief sau incus, va apărea pe lângă alte elemente *Floarea de colț* (sculptată, aplicată din metal sau alte materiale);

3) Premiul va fi însoțit de o diplomă semnată și ștampilată de către președintele Secției Numismatice Petroșani;

4) Trofeul se va acorda anual în cadrul festivității de premiere de la Reuniunea colecționarilor de insigne și va fi însoțit de o scurtă motivație a juriului, care a condus la acordarea lui persoanei în cauză;

5) Premiul se poate acorda și altor personalități, drept recunoaștere a meritelor în sprijinirea activității insignografice din țară;

6) Primele cinci premii, sub actuala formă, se vor acorda la cea de-a XXXIII-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România, ce va avea loc la Alexandria în zilele de 1-2 septembrie 2007.

Dorim ca premiul *Floarea de colț* să aibă o viață cât mai lungă, pentru a-i recompensa pe cei mai corecți, fideli și pasionați colecționari și cercetători din domeniul insignografiei.

**PREȘEDINTELE SECȚIEI
NUMISMATICE
PETROȘANI
Prof. Tiberiu Kelemen**

IN MEMORIAM

Astăzi , la întâlnirea noastră, nu trebuie să-i uităm pe cei care de-a lungul anilor au fost alături de noi , iar acum și-au găsit liniștea veșnică :

De la Arad:

Coloman Braun

Triest Anton

Istrate Ghiocel

Bota Ioan

Suciu Ioan

Vasluianu Costachi

Pelegrini Victor

Forgács Zoltan

Fruja Gheorghe

De la Brad:

Mihai Susan

De la București:

Fodoreanu Costică

Popovici Micipsa

Năstase Petrache

Mark Horațiu

Sanda Gheorghe

Tăzlăuan Toader

Curdov Nicolae

Umlauf Vitalie

Băieș Victor

De la Craiova:

Minea Manole

Măzureanu Victor

Bittel Radu

De la Deva:

Vizesi Mihai
Gyenge Iulius
Ganea Ionel
Cucuveanu Ioan

De la Mediaș :

Weber Ștefan

De la Pașcani:

Niță Vasile

De la Petroșani:

Poporogu Ion
Dula Aurel
Melha Petru
Schmidt Ladislau
Morariu Cornel
Baban Dan
Pădure Ioniță

De la Ploiești:

Ciudin Eugen
Manu Nicolae

De la Suceava

⋮

Colbert Victor

De la Timișoara

**Voinea Stelian
Knevel Adalbert
Funar Vasile
Petrică Nicolae**

De la Târgu Mureș :

**Tamas Arcadie
Papp Iozsef**

De la Târgu Secuiesc :

**Kovacs Micșunica
Kovacs Ödön**

Vom păstra în suflet memoria celor pomeniți și tot ceea ce au făcut pentru dezvoltarea insignografiei din țara noastră.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Alexandria , septembrie 2007

CUPRINS

În loc de prefață	2
Cronologia reuniunilor	3
A XXXII-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România, Petrila 23-24 septembrie 2007	4
Prof. Tiberiu Kelemen	
Insignele emise de Societatea Numismatică Română în anul 2006	13
Ing. Virgil Ioniță	
Activitatea "Hobbi Cserebere Klub" Tg. Secuiesc	14
Beke Ernő	
Întâlnirile și insignele „Drumeții Veterani”	
Ioan Pardos	
Documente în „metal” ale Marinei Regale Române	22
Comandor aviație (r) Popescu Marius Călărași	
Activitatea insignografică a Hobbi Club Deva	27
Prof. Tiberiu Kelemen	
Insignele Întreprinderii miniere Livezeni	29
Dumitru Pușcașu	
Activitatea Secției Numismatice Petroșani	31
Remember 2006	
Prof. Tiberiu Kelemen	
Insignele și medalile Companiei Naționale a Huilei S.A. Petroșani	33
Marian Boboc	
Distincțiile Eminescu	34
Col.(r) Ioan Dogaru	
Mihai Eminescu în medalistică	35
Ec. Aurel Ionescu	
Decorațiile Românești de la Cuza Vodă la Regele Mihai I	37
Eugen Călianu	
Premiul „Floarea de colț” atribuit de Secția Numismatică Petroșani	39
Prof. Tiberiu Kelemen	
In Memoriam	40